

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Волтера Олега Веніаминовича про офіційне тлумачення положення статті 49 Закону України “Про Конституційний Суд України”

м. К и ї в
31 березня 2004 року
№ 23-у/2004

Справа № 2-14/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича — головуючий,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни — суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув на засіданні Конституційного Суду України питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Волтера Олега Веніаминовича про офіційне тлумачення положення статті 49 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Волтер О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положення статті 49 Закону України “Про Конституційний Суд України” (далі – Закон) стосовно порядку відмови у відкритті конституційного провадження за конституційними зверненнями. Зазначена стаття передбачає повноваження колегій суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними зверненнями приймати процесуальну ухвалу про відкриття провадження у справі в Конституційному Суді України або про відмову у такому провадженні.

У конституційному зверненні зазначається, що Конституційний Суд України по-різному вирішує питання про відмову у відкритті конституційного провадження у справах. В одному випадку такі рішення приймає Колегія суддів Конституційного Суду України, керуючись статтею 49 Закону і оформлюючи його ухвалою, в іншому – повідомленням керівника Секретаріату Конституційного Суду України заявникові сповіщається про відсутність підстав для направлення звернення на розгляд Колегії суддів Конституційного Суду України. Зокрема, Волтеру О.В. на його звернення про офіційне тлумачення положень статті 162 Цивільного кодексу Української РСР було надіслано 22 липня 2003 року таке повідомлення за підписом заступника керівника Секретаріату Конституційного Суду України.

На думку суб'єкта права на конституційне звернення, неоднозначне застосування Конституційним Судом України положення статті 49 Закону може призвести до порушення його конституційних прав. Таке порушення Волтер О.В. вбачає у тому, що не будуть використані всі національні засоби правового захисту, якщо Колегія суддів Конституційного Суду України не розгляне його конституційне звернення про офіційне тлумачення статті 162 Цивільного кодексу Української РСР. Це, вважає він, “є умовою для звернення до відповідних міжнародних судових установ”.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 19 грудня 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом.

3. Відповідно до Закону підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); у конституційному зверненні має бути наведено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

Стаття 49 Закону визначає повноваження колегій суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними зверненнями. Організацію внутрішньої роботи Конституційного Суду України відповідно до цього Закону (статті 3, 30), зокрема порядок проходження конституційних звернень та попереднього їх вивчення, врегульовано Регламентом Конституційного Суду України (параграфи 10, 11). У разі недотримання суб'єктом права на конституційне звернення встановлених Законом вимог керівник Секретаріату направляє йому письмове повідомлення з пропозицією оформити своє клопотання згідно з вимогами Закону. Якщо суб'єктом права на конституційне звернення оспорується зазначене повідомлення, то конституційне звернення в установленому порядку направляється Головою Конституційного Суду України або його заступником до відповідної Колегії суддів Конституційного Суду України. Як вбачається з матеріалів справи, саме таку процедуру прийняття, попереднього вивчення і направлення до Колегії суддів Конституційного Суду України пройшло клопотання громадянина Волтера О.В. про офіційне тлумачення положень статті 162 Цивільного кодексу Української РСР.

4. Конституційний Суд України розглянув конституційне звернення Волтера О.В. про офіційне тлумачення положень статті 162 Цивільного кодексу Української РСР і Ухвалою від 16 січня 2004 року відмовив у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом. Отже, питання, порушене у конституційному зверненні Волтера О.В., вирішено.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Волтера Олега Веніаминовича про офіційне тлумачення положення статті 49 Закону України “Про Конституційний Суд України” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ